

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
อยากให้ธรรมะกระจายออกทั่ว

โครงการช่วยชาติยุติลงไปแล้วมันก็ยังไม่ว่างนะ การเทศน์ว่าการยังมีอยู่ตลอดเลย เรียกว่าสภาแมวม่านไปแล้ว สภาหนูไม่ผ่าน ยัวะเยี้ยๆ อยู่อย่างนั้นตลอด ไปกรุงเทพฯ ก็เทศน์ไม่ได้หยุด เทศน์อยู่ตลอด ประจำก็สวนแสงธรรม ทั้งเช้าทั้งเย็นๆ แต่ตัวอย่างหนึ่งได้ออกอากาศทางวิทยุสวนแสงธรรม เดี่ยวนี้กำลังให้เขาปรับปรุงใหม่อีกอันไหนที่มันบกพร่อง คือต่างจังหวัดหลายๆ จังหวัด วิทยุไปถึงที่ไหนๆ เขาฟังแล้วเขาถามมา มีหลายจังหวัด วังขึ้น เนื่องจากวิทยุเราไม่สะดวก บางทีจะแจ่งดีทุกอย่าง บางทีมีว้าๆ บางทีเงียบไปเลย ว่าเป็นเพราะเหตุไร บางรายเขาว่าเขาหงุดหงิด เราก็อ้อ อ้ออย่าหงุดหงิดเลย ทางนี้ก็อกจะแตกอยู่แล้ว คือเราทำเพื่อคนจำนวนมาก ทีนี้เครื่องมันไม่ดี ถ้ามเข้าไปให้ถึงต้นตอ มัน เครื่องมันไม่ดีมันอะไรไม่ดีบ้างให้ว่ามา

ทีแรกเขาว่าเครื่องใหญ่ไม่ดี มันเป็นเพราะอะไร ก็ว่าเอาเครื่องดีๆ มาแล้วทำไมว่าไม่ดี เอาเข้าจริง ๆ เขาว่าเครื่องใหญ่ดีหมดมันไม่ดีที่ส่วนประกอบ ส่วนประกอบมันเสียที่ตรงไหนๆ ควรจะแก้ไขยังไง เขาว่าให้ทำหม้อแปลงใหม่แล้วทีนี้จะเรียบบร้อย เราก็เลยให้ตั้งหม้อแปลงใหม่เลย ทางบ้านตาดก็เหมือนกันอยู่ในหัวอกเรา นี้ ทางสวนแสงธรรมได้ประโยชน์มากมายหลายจังหวัด ถึงสระบุรี มาอยุธยา อ่างทอง สุพรรณ ไปจนกระทั่งถึงเมืองเพชร กว้างขวาง ทางวัดป่าหลวงตาบัว ท่านจันทร์ก็ตั้งขึ้นแห่งหนึ่ง นี้หมายถึงวิทยุเทศน์ของเรา เดี่ยวนี้กำลังตั้งขึ้นทุกแห่งทุกหน ธรรมะของเราออก ๆ ไปหมดเลย

เราอยากให้ธรรมะนี้กระจายออกทั่วประเทศไทยเรา เวลานี้ชาวพุทธเราเหลวไหลมากอยู่นะ เหลวไหลมากทีเดียวไม่อยากจะธรรมดา เหลวไหลมากแทบจะไม่มีคำว่าพุทธแฝงอยู่ในวงงานในประชาชนทั่วๆ ไป ตั้งแต่ราชการลงมา มีตั้งแต่โลกล้วนๆ ไม่มีธรรมเลย ฟังแง่ไหนมันฟังไม่ได้ นะ คือมันขวางธรรมๆ นี้ละเรารู้สึกอ่อนใจเหมือนกัน ทางโลกนี้มันเท่าคลื่น(चुनावิ) ทางภาคใต้จมลงไป คลื่นอันนั้นละ อันนี้คลื่นกิเลสกำลังเป็นอย่างนั้น มันจะเอาให้คนฉิบหายไปทั่วโลก ไม่ใช่ธรรมดานะ ไอ้คลื่นนั้นฮือฮา กันๆ คลื่นกิเลสมันเอาคนฉิบหายไปทั่วโลก เตือดร้อนวุ่นวาย รบราฆ่าฟันกันทั่วโลกดินแดน ไม่ได้คิดนะ คลื่นอันนี้รุนแรงมากเขาไม่คิด แต่เราคิดหมด

คลื่นอันนั้นมันมีชั่วระยะ สองสามจังหวัดเท่านั้น อันนี้มันทั่วโลกเลยคลื่นกิเลส มันออกไปที่ไหน ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความเห็นแก่ได้แก่เอา มีแต่เรื่องกิเลส ออกดำเนินๆ ทั้งนั้น เวลานั้นที่ไหน ๆ ใหญ่เท่าไรยิ่งกิเลสหนาเข้าๆ แล้วความเดือดร้อนของโลกมันก็ยิ่งหนาแน่นขึ้นไปๆ เรื่อย เพราะออกจากส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นกองทัพกิเลสแล้วส่วนย่อยจะเป็นอะไร ถ้าไม่เป็นเชื้อไฟให้มันเผาไปหมด นี่ละเราวิตกวิจารณ์มาก

ถ้าหากว่ามนุษย์เรานี้หันหน้าเข้าสู่ธรรมบ้างแล้วจะพอเป็นไปนะ จะไม่รุนแรงมากนัก อันนี้รุนแรง มีแต่เรื่องกิเลสทั้งนั้นรุนแรงมากทีเดียว เขาเรียกลมอะไรที่มากกว่าวันสองสามจังหวัดภาคได้ นั่นก็ตั้งกันทั่วโลกแหละ ส่วนกิเลสมันรุนแรงครอบคลุมโลกธาตุ เอาโลกให้ไหวให้หวั่นให้เป็นพินเป็นไฟตลอดเวลาไม่คิดกันเลย โลกอันนี้จะไม่มีการสงบนะ ถ้าไม่มีธรรมมาระงับจะเป็นเถ่าเป็นถ่านไปตามๆ กันหมด ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย ไม่ว่าคนมีคนจน มันเป็นพินเป็นไฟไปด้วยกันหมด

เราอย่าเข้าใจว่าใครเป็นผู้มีอำนาจมากจะเป็นความสุขความเจริญ อย่าไปคิด เราไม่คิด ธรรมจับเข้าตรงไหนมันเห็นหมดรู้หมด มีแต่ไฟ ใหญ่เท่าไรไฟยิ่งกองใหญ่ ใหญ่เท่าไรใหญ่พินใหญ่ไฟนะ ใหญ่กิเลสตัณหา ไม่ใช่ใหญ่อรรถใหญ่ธรรม มันก็แผลงฤทธิ์ออกไปแหละ เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันไปหมด เวลานั้นโลกกำลังหมุนไปทางกิเลส ไม่ได้มองดูธรรมเลย เราอยากจะพูดว่าไม่มองดูธรรมเลย มีแต่หมุนตามกิเลส โลกยิ่งร้อน ร้อนทุกหย่อมหย่วนะเวลานี้ อยู่ที่ไหนหาความสงบร่มเย็นไม่ได้เลย มีแต่ความเดือดร้อน เกิดรบราฆ่าฟันทุกแบบทุกฉบับ เป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้นออกแสดงลวดลายให้โลกได้รับความเดือดร้อน โลกก็ไม่ได้เห็นโทษของมัน นี่ละมันถึงได้ลูกลามมากขึ้น ถ้าโลกเห็นโทษแล้วก็ยับยั้งอยู่พอประมาณด้วยอรรถด้วยธรรม แล้วจะผาสุกร่มเย็น

นี่เวลานี้ความเมตตากันแทบไม่ปรากฏนะ ความเมตตาสงสารกันนี้แทบไม่ปรากฏ มีแต่จะได้จะเอา แผ่ฤทธิ์แผ่อำนาจไปหมดทั่วโลกดินแดนเวลานี้ มีตั้งแต่อำนาจของกิเลสทั้งนั้น เราพูดเราพูดปากเดียวนี่นะ โลกเขาเป็นอย่างนั้นกันทั้งโลก แต่มาพูดอย่างนี้มีเราพูดปากเดียว เขาจะหาว่าบ้าคนเดียวเราก็อึ้ง แต่เราไม่รับคำที่เขาว่าบ้าฝ่ายเดียว เพราะเราพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างแล้วค่อยพูดออกมา เราไม่ได้มาพูดสุมสุมหัวแบบหาโจมตีคนนั้นโจมตีคนนี้ อย่างนั้นไม่มีในใจเรา ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เวลาแสดงออกมาแสดงตามนั้นเลย เราไม่เคยบิดเบือนธรรมเลย ตรงตามธรรม

โลกเวลานี้กำลังร้อน ก็บอกว่ากำลังร้อน ยิ่งจะร้อนมากไปโดยลำดับ เราย่าเข้าใจว่ามันจะอ่อน ถ้ายังส่งเสริมความโลภ อำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ เข้าทุบตีกันแล้ว โลกนี้จะหาความสงบไม่ได้ ใหญ่เท่าไรก็ยิ่งเป็นกองฟืนกองไฟอันใหญ่ ตัวเองก็เป็นกองไฟกองฟืน เผาตัวเองแล้วก็เผาคนอื่นไปเรื่อยๆ ยังภูมิใจนะว่าเราใหญ่เราโตเรามีอำนาจบาตรหลวงมาก นี่ละกิเลสมันให้พองตัว คนเราก็กินตัวไปเรื่อยๆ สัมไปหมดนั่นแหละ กิเลสไม่รู้ตัวนะ ต้องให้สัมตัวไปเรื่อยๆ หลงตัวสัมตัว หลงอำนาจ หลงรายได้รายรวย หลงไปทุกสิ่งทุกอย่าง มีแต่เรื่องกิเลส หลงไปเท่าไรก็ทำความเดือดร้อนให้แก่โลกมากเท่านั้น ถ้าเป็นธรรมแล้ว รู้ไปเท่าไรก็ยิ่งทำโลกให้ร่มเย็นๆ เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น

เวลานี้ธรรมแทบจะไม่มี เมื่อมีผู้ที่เอาวิทยุออกให้กระจายบ้าง ก็ให้เห็นความสงบร่มเย็นบ้าง เช่น เมืองไทยของเราเป็นเมืองพุทธ ก็ควรจะให้มีเชื้อสายแห่งเมืองพุทธติดเนื้อติดตัวชาวพุทธเราในเมืองไทยบ้างนะ อย่าให้เป็นแบบโลกเขาทุกแห่งทุกหนไปเลย ให้มีการยับยั้ง ถึงจะจนก็จนเถอะ จนด้วยความชุ่มเย็นในจิตใจ เพราะอรรถเพราะธรรมนี้สบายนะ ใครจะมีสมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา เอามาแลกความสุขภายในจิตใจของผู้มีธรรมนี้ไม่ได้เลย อย่าเอามาแลกเปลี่ยนเหล่านั้น ไม่มีความหมายทั้งนั้น ขอให้ใจมีธรรมเถอะ ถ้าใจมีธรรมอยู่ที่ไหนชุ่มเย็นๆ นะ ไม่เดือดร้อน ไม่ระแวงระวังอะไรเหมือนกับโลกกิเลส

โลกกิเลสที่อยู่ด้วยความระแวงระวังกันทั้งนั้น หาอยู่ด้วยความอยู่เย็นเป็นสุขไม่ได้ ผลอไม่ได้นะทางข้างหลัง ผลอไม่ได้กิเลสทางข้างหน้าทางข้างหลัง ทางไปหมดนั่นแหละ เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนั้น เรื่องของธรรมอยู่สบายๆ เพราะฉะนั้นเราอย่าคิดว่าสมบัติทั้งหลายในโลกนี้จะเอามาแข่งธรรม อย่ามาคิดนะ ถ้าไม่ยากให้ฉิบหายยิ่งเหลือแต่เก้าแต่ถ่าน อย่าเอามาเปรียบเทียบ ถ้าเอามาเปรียบเทียบแล้วก็จะยกอันนั้นขึ้นเหยียบธรรมชิ เหยียบธรรมก็เท่ากับเหยียบตัวเองให้เป็นถ้ำเป็นถ่านไปนั่นแหละ

ถ้าเอาธรรมเข้าแทรกในหัวใจจะรู้สึกทันที คิดดูอย่างเราเป็นนักภวานา เอาแคบๆ ไม่ต้องเอามากละ นักภวานาผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมจริงๆ อย่าว่าท่านเป็นทุกข์นะท่านไม่ได้เป็นทุกข์ ทุกข์ก็ทุกข์เพื่อความสุข พัดกับกิเลสเพื่อความทุกข์ๆ กิเลสเบาลงๆ ความสุขเด่นขึ้นๆ อย่างนั้นนะ อยู่ที่ไหนสบายๆ นี่ละความสุขกับธรรมเข้ากลมกลืนกันแล้วมีความสุขสบาย ไม่ได้สนใจกับว่าสมบัติเงินทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์มีมากมีน้อย ไม่สนใจรสของธรรมนี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว พอธรรมสัมผัสสัมพันธ์เข้าสู่ใจเท่านั้นเอง ใจจะเริ่มมีความสุข เริ่มมีที่พึง เริ่มมีที่เกาะที่ยึด เริ่มอบอุ่นไปเรื่อยๆ นี่ธรรมกับใจเป็นอย่างนั้น

นอกนั้นไม่ได้ทำความอบอุ่นให้หะ ใครจะมีสมบัติเงินทองข้าวของมากนักน้อยเพียงอาศัย คำว่าอาศัยนี้ปฏิเสธกันไม่ได้ ทั่วโลกต้องอาศัย แต่ไปติดพันกับมันจนเกิดเป็นพิน เป็นไฟเผาไหม้ตัวเองนี่ซิเป็นความเหลิงของผู้มีสมบัติ เหลิงตรงนี้ เหลิงอำนาจ เหลิงรายได้รายรวย จนลืมตัวๆ ไปเลย แล้วก็ส่งเสริมตัวให้เป็นความทุกข์ความเดือดร้อน คนมีคณจน ความทุกข์มีพอๆ กัน ความสุขไม่ค่อยมีละ เราอย่าไปเข้าใจว่าโลกจะมีความสุขนะกิเลสไม่เคยสร้างความสุขให้ใคร นอกจากสร้างพินสร้างไฟให้เท่านั้น นี่ยันกันเลย

ถ้าเป็นธรรมมีมากมีน้อยสร้างความสุขให้ทันที อยู่คนเดียวก็สบาย อยู่ที่ไหนก็สบาย ถ้ามีธรรมในใจอบอุ่น ไม่มีสมบัติใดจะอบอุ่นยิ่งกว่าสมบัติคือธรรม ยศคือธรรม อำนาจคือธรรม เย็นไปหมด ไม่มีอันใดที่จะเหนือธรรม ถ้าพูดถึงเรื่องสิ่งที่โลกต้องการยศถาบรรดาศักดิ์ ความมั่งคั่งความมี ความดีความเด่น อย่างนั้นเป็นเรื่องของกิเลสยศถาบรรดาศักดิ์ของธรรม ความมั่งคั่งความมี ความดีความเด่น ดีเด่นไปด้วยธรรม มั่งมีไปด้วยธรรม เย็นไปด้วยธรรม ต่างกันอย่างนั้นนะ อยู่ที่ไหนเย็นหมดนั่นละ

เราสอนโลกเราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราบอกว่าเราสอนโลก โลกนี้เต็มไปด้วยกองทุกข์ ฟังซิว่าเอาเราออกมาขยันเลย ใครก็ต้องว่าเราอวดๆ เราไม่ได้อวด เราเอาความจริงออกมาพูด ธรรมเป็นของจริงพูดตามของจริง เราปฏิบัติตะเกียกตะกายมาแทบล้มแทบตายก็เคยเล่าให้ฟังแล้ว ความทุกข์แสนสาหัสในชีวิตของเรา ไม่มีความทุกข์ใดจะหนักยิ่งกว่าความทุกข์ของนักบวช เป็นฆราวาสเราก็เป็นมาตั้ง ๒๐ ปีกับ ๙ เดือน เราบวชนะ นี่เป็นทุกข์เราก็อยอมรับว่าทุกข์ๆ แต่เวลามาเป็นทุกข์การทรมานฆ่ากิเลสตัวมหาภัย นี่ทุกข์มากชั้ดกันอย่างหนักๆ

ที่นี่สุขก็สุขมาก แน่ะ มันรับกันอย่างนั้น เวลาฆ่ากิเลสลงได้มากน้อยเพียงไรความสุขเด่นขึ้นๆ ฟาดเสียจนกิเลสขาดสะบั้นจากใจเลย หมดไม่มีอะไรเหลือแล้ว ทุกข์ไม่มีเลย ตั้งแต่ขณะที่กิเลสตัวสร้างทุกข์ดับไปจากใจไม่มีทุกข์ สอนโลกด้วยความทุกข์ของโลก เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มโลกเต็มสงสาร เราไม่มีทุกข์ในการสอนโลก เราสอนด้วยอรรถด้วยธรรม ด้วยความเพียงพอทุกอย่าง สอนด้วยบรมสุขทางใจ เราไม่เคยมีทุกข์ในหัวใจเลย ตั้งแต่กิเลสขาดลงไป จนกระทั่งบัดนี้หรือตายไปก็ตามเราไม่เคยคิดคาดเลยว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในเรื่องความสุข บรมสุข ธรรมชาติที่บริสุทธิ์ในใจนี้แล้ว นอกนั้นไม่มีที่จะเป็นสุข

ใจนี้เมื่อปฏิบัติบำรุงให้ดีแล้วเป็นอย่างนั้น สอนโลกก็โลกที่ไหนมีความสุขมันไม่มีไปสอนที่ไหนเขามีแต่ความทุกข์ เราสอนด้วยความไม่มีทุกข์ เราไม่มีเราก็บอกไม่มี สอน

ด้วยความเมตตาสงสาร ใครจะเอากี่เอา ไม่เอากี่สุดกำลังหรือกรรมของสัตว์ก็เท่านั้น จะให้ไปบีบบี้ไฟใครต่อใครนี่เรื่องธรรมไม่มี เราสอนไม่ว่าทางศาสนธรรม ไม่ว่าทางโลกทางสงสาร การบ้านการเมืองสอนไปหมด เรื่องธรรมเหนือโลกไปหมดแล้ว

สอนไปใครจะเอากี่เอา ไม่เอากี่เป็นเรื่องของผู้นั้น ที่จะไปบีบบี้ไฟเป็นข้าศึกต่อพวกนั้น ต่อฝ่ายนี้ เราไม่มี ในธรรมเราไม่มี ใครผิดบอกว่าผิด ใครถูกบอกว่าถูกไปตามธรรมชาติของธรรม พูดอย่างอื่นไปไม่ได้ แล้วใครจะเอากี่เอา ไม่เอากี่สุดแล้วแต่ เท่านั้นเอง แต่เราไม่มีทุกข์ จะสอนแบบไหนก็ตามเราไม่เคยมีทุกข์ในใจ จะหามาจากไหนทุกข์ ถ้ากิเลสมีอยู่ไม่ต้องหากี่เจอ กิเลสนั้นละตัวสร้างทุกข์ ถ้ากิเลสขาดสะบั้นไปจากหัวใจแล้ว ไม่มีทุกข์แหละ พระพุทธเจ้า-พระอรหันต์ท่านตั้งแต่วันตรัสรู้ปั้งขึ้นมาเท่านั้น ทุกข์ขาดสะบั้นไปหมดเลย ท่านไม่มีทุกข์ เป็นบรมสุข เรียกว่านิพพานเที่ยง

นี่คุณค่าแห่งการฝึกฝนอบรมตนเป็นอย่างนั้นนะ อย่างน้อยก็ขอให้ศีลมีธรรมภายในใจ จะได้มีความอบอุ่นเป็นที่เกาะที่ยึดภายในจิตใจของเรา เราเกาะยึดภายนอก ด้วยการเลี้ยงทั้งนั้นแหละ ได้มากได้น้อยมีแต่ความจะเสียไป ได้มาเสียไป หาความแน่นอนไม่ได้ แต่ทางด้านอรรถด้านธรรมนี้อบอุ่นตลอดเวลา นะ ให้พากันหันหน้าเข้าสู่ธรรม ถ้าอยากเจอความสุข อยากเห็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์ภายในจิตใจของเราให้พากันฝึกฝนอบรม

ฝึกจิตนี้สำคัญมาก จิตตัวคึกตัวคะนอง เพราะกิเลสตัวเป็นพินเป็นไฟอยู่ในจิต จิตจึงแสดงความคิดความคะนอง ความเดือดร้อนวุ่นวายเป็นพินเป็นไฟอยู่ตลอดเวลา เวลาระงับอันนี้ลงไปแล้วเป็นน้ำดับไฟ ใจก็ค่อยสงบเย็นไปๆ แล้วค่อยสบายขึ้นไปๆ อย่างนั้นแหละ ไปที่ไหนมันหาความสุขไม่ได้นะโลกอันนี้ มีตั้งแต่ไขว่แต่คว่ำ แต่ไม่มีความสุข เพราะไขว่คว่ำทางผิดก็ผิดไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นแหละ เขาก็ผิดเราก็ผิด เต็มโลกสงสารผิดไปด้วยกันหมด

หาที่ยึดที่เกาะที่พึ่งเป็นพึ่งตายของตัวเองพอจะประกาศให้คนอื่นเขาทราบ ว่า ข้ามีมีความสุข เพราะข้ามีเงินมาก มีสมบัติมาก มียศถาบรรดาศักดิ์มาก อะไร ๆ ก็เพียงพอไปหมด ข้าเพียงพอแล้วไม่มี มีแต่เสริมไฟทั้งนั้น สิ่งเหล่านั้นมาเพื่อเสริมไฟ ให้โลภมาก ได้มากเป็นบ้ายศบ้ำลาภไปเรื่อย ๆ ไปอย่างนั้น ไม่มีใครอยู่เป็นสุขได้ ถ้าเป็นธรรมมีเท่าไรสบาย ๆ ไม่มียศใดเหนือยศธรรม ไม่มีอะไรมีความสุขเหนือธรรม อำนาจไม่มีอะไรเหนือธรรม อยู่ภายในใจหมด เลิศเลออยู่กับธรรมอย่างเดียว นอกนั้นเรื่องของกิเลสกาฝากแล้วก็ เป็นมหาภัยกัดตัวเอง ทำลายตัวเองไปด้วย

ขอให้พากันเสาะแสวงหาธรรม เราออกช่วยโลกคราวนี้ก็ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงเวลา ๖ ปี เทศน์จนไม่มีเวลาขยับขี้เลย เทศน์ตลอดเลย เวลานี้ค่อยกระจายออกไปบ้าง ผลแห่งการเทศน์ก็คือทำให้คนเข้าอกเข้าใจในศีลในธรรมมีเยอะ เวลานี้ออกเมืองนอกก็มี ก็ออกทางวิทยุ ทางอินเทอร์เน็ตนั่นแหละออกกว้างขวางไปมากมาย ถ้าธรรมเข้าสู่ใจแล้วจะมีความสงบร่มเย็น ถ้าไม่มีแล้วอย่าหวังโลกอันนี้ ไม่มีหวังแหละ วันนี้ก็ไม่ต้องทำอะไรมากจะได้เวลาแล้ว พอแล้วนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz